

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Indfødsretsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 14:

Forslag til folketingsbeslutning om retskrav på besøgsvisum.

Af Jørgen Arbo-Bæhr (EL) m.fl.
(Fremsat 13/10 2005).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Måske til Enhedslistens bedrøvelse, men måske ikke så meget til overraskelse, er jeg nødt til at konkludere, at regeringen ikke kan støtte dette beslutningsforslag.

Visum gives med henblik på kortvarigt ophold, og det skal ved visumadministrationen så vidt muligt sikres, at ingen misbruger et visum til at tage længerevarende ophold i Danmark eller et af de andre Schengenlande. De danske repræsentationer og Udlændingestyrelsen foretager derfor ved behandlingen af alle visuman søgninger en konkret vurdering af risikoen for, at den pågældende ikke vender tilbage inden for visummets gyldighedsperiode. Denne vurdering er vi efter Schengenreglerne forpligtet til at foretage.

Et retskrav på besøgsvisum til nære familiemedlemmer, der ikke tager hensyn til risikoen for ulovlig indvandring, vil derfor ikke alene stride mod formålet med visuminstituttet, men også mod Danmarks forpligtelser over for de andre Schengenlande.

Når det er sagt, vil jeg gerne understrege, at der inden for rammerne af Schengenreglerne i vidt omfang gives visum til udlændinge, der har slægtninge her i landet. Ved en ændring af udlændingeloven, der trådte i kraft den 1. oktober

sidste år, gennemførte vi en liberalisering af visumbetingelserne. Der blev bl.a. indført en ordning om, at udstedelse af visum i visse tilfælde kan betinges af, at den herboende stiller en økonomisk sikkerhed. Denne ordning betyder, at udlændinge, der tidligere fik afslag på visum, har mulighed for at komme på besøg i Danmark, men hvis udlændinge ikke overholder visumbetingelserne, f.eks. ved ikke at vende tilbage inden for visummets gyldighedsperiode, forfalder beløbet til betaling.

Særlig med hensyn til familiemedlemmer gives der som udgangspunkt visum til ægtefæller og faste samlevende og til mindreårige børn og forældre. Det gælder, uanset hvilket land ansøgeren kommer fra, medmindre ansøgeren kommer fra et land, hvorfra der kommer mange asylansøgere, eller hvortil der er udsendelsesvanskeligheder. Så gives der som udgangspunkt også visum til voksne børn, søskende og disses ægtefæller. Endvidere gives ansøgere fra nogle af disse lande normalt visum, også selv om der er tale om fjernere slægtninge.

Udlændinge fra lande, hvor risikoen for indvandring generelt er meget lille, får normalt visum, uanset om de har personlige relationer til Danmark eller ej. Herudover gives der som udgangspunkt visum, hvis der foreligger ganske særlige omstændigheder, f.eks., hvis et nærtstående familiemedlem her i landet lider af en livstruende sygdom. Det gælder, uanset hvilket land ansøgeren kommer fra.

Visumpraksis er derfor efter regeringens opfattelse så lempelig, som det er muligt inden for rammerne af Schengenreglerne.

Forslagsstillerne giver indtryk af, at visumpraksis er for restriktiv, og jeg er som nævnt ikke enig i, at dette er tilfældet.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Det er bare for at få præciseret, hvad det her forslag går ud på. Så vidt jeg forstår på ministeren, vil ministeren fastholde en praksis, som går ud på, at betingelsen for, at man kan få et besøgsvisum til familiemedlemmer, afhænger af en ting, nemlig af hvilket land familiemedlemmerne bor i, og det vil sige, at det altså er landet, familiemedlemmet bor i, som ifølge ministeren skal være afgørende for, om vedkommende kan få lov til at besøge sin familie i Danmark. Er det rigtigt forstået?